

børn ved ruteautomobil eller på anden måde befordres til skolen, og at skolefonden og statskassen yder tilskud til kommunen med halvdelen af de dertil medgående udgifter, når befordringen indrettes på en af skoledirektionen godkendt måde. Endelig indeholder § 50, stk. 2, 2. led, der blev tilføjet ved den i 1958 gennemførte ændring af folkeskoleloven, nogle bestemmelser om befordring til og fra realklasser, henholdsvis 8. hovedskoleklasse, 9. klasse eller 10. klasse og om ydelse af tilskud hertil, for så vidt angår børn, der er hjemmehørende i kommuner, der ikke selv kan tilbyde børnene undervisning i de nævnte klasser.

Nærværende lovforslag tilsigter i første række at tilvejebringe hjemmel for befordring af skole-søgende børn, hvor hensynet til børnenes sikkerhed i trafikken gør det særlig påkrævet. I forbindelse hermed foreslås nogle mindre ændringer af de gældende bestemmelser om befordring på grund af skolevejens længde, og der foretages i redaktionel henseende en ændret opdeling af de nugældende bestemmelser i § 50, stk. 2, således at dette stykke erstattes af 4 nye stykker (stk. 2-5). Med hensyn til de enkelte stykker skal man bemærke følgende:

Ad stk. 2, jfr. stk. 4. Bestemmelsen i stk. 2, 1. punktum, jfr. stk. 4, 1. punktum, svarer stort set til den gældende bestemmelse i § 50, stk. 2, 1. punktum. Bestemmelsen er nu formuleret på en sådan måde, at det udtrykkelig fremgår, at en kommune, når børnene har længere skolevej end henholdsvis 3½ km og 5 km, selv kan drage omsorg for, at børnene befordres til og fra skole, hvilket er i overensstemmelse med gældende praksis. Af den ændrede formulering følger endvidere, at der vil kunne etableres befordring af børn i undervisningspligtig alder, der får undervisning i en anden kommunes skole. Dette kan forekomme inden for specialundervisningen, der kan være centraliseret ved skolerne i nogle få af amtsråds-kredsens kommuner.

Stk. 2, 2. punktum, jfr. stk. 4, 2. punktum, indeholder den foreslåede nye bestemmelse om befordring af skolesøgende børn af trafik-sikkerhedsmæssige hensyn. Baggrunden for dette forslag er den i de senere år meget stærkt forøgede og stedse stigende motortrafik på hovedlandevejene og en del af landevejene og den deraf følgende forøgede risiko for de skolesøgende børn, der nødvendigvis må færdes på de nævnte veje, til fods eller på cykel, for at komme til og fra skole.

I en fra undervisningsministeriets skolefærdselsudvalg indhøjet udtalelse af 12. april 1966 hedder det om det heromhandlede spørgsmål følgende:

„Med hensyn til spørgsmålet om af hensyn til børnenes sikkerhed at etablere befordring med skolebus (respektive yde tilskud til deres befordring med offentlige trafikmidler) over kortere afstande skal man udtale følgende:

Udvalget finder, at såvel pædagogiske som sundheds- og sikkerhedsmæssige hensyn taler for i princippet at søge børnenes færdsel til og fra skole betrygget i så henseende gennem de fornødne vejtekniske og færdselsregulerende foranstaltninger. En ordning, der kunne give anledning til, at man undlod at iværksætte sådanne efter forholdene påkrævede foranstaltninger som anlæg af cykelsti, forbedring af vejbelysningen, etablering af hastighedsbegrænsning, fodgængerfelter og lysregulering, fodgængerbroer etc. eller oprettelse af skolepatruljer og i stedet alene befordrede børnene i busser, ville efter udvalgets opfattelse generelt nedsætte trafik-sikkerheden for fodgængere og cyklister, specielt også for børnene, der bortset fra kørslen til og fra skole ville være henvist til at færdes på egen hånd under ringere trafikforhold. En befordringsordning ville ej heller i sig selv medvirke til at gøre børnene mere egnede til at klare sig i de vanskelige trafik-situationer, som de under alle omstændigheder vil komme ud for.

Hertil kommer, at en befordringsordning som den skitserede formentlig måtte administreres af de lokale og regionale skolemyndigheder i samarbejde med politi- og vejmyndighederne, hvilket ville give anledning til visse administrative problemer.

Endelig skal man pege på, at en udvidet befordringsordning i hvert fald i et vist omfang måtte omfatte også de bymæssige områder, og at de økonomiske konsekvenser heraf må forventes at blive ret betydelige.

Udvalget tør dog ikke udelukke, at der kan forekomme steder, hvor de trafikale forhold — uanset hvilke tekniske forholdsregler der træffes — er så vanskelige, at det frembyder betydelig risiko for børnene, eller hvor det praktisk taget udelukkende er børnenes færdsel til og fra skole, der kan begrunde iværksættelsen af vej- eller færdselstekniske foranstaltninger. Udvalget kan derfor anbefale, at der i sådanne tilfælde åbnes mulighed for at yde statstilskud til befordring af skoleelever af hensyn til trafik-sikkerheden, men tilskuddene bør efter udvalgets opfattelse udtrykkelig betinges af, at ulemperne ikke har kunnet afhjælpes — eller med rimelighed kan forlanges afhjulpes — på anden måde.“